

Voorzitter

en de minister van Verkeer en Waterstaat over het bericht dat beginnende automobilisten geen strafpunten krijgen bij zware en grove verkeersovertredingen. Ik heb er begrip voor dat zo'n debat niet meer voor het meireces zal kunnen plaatsvinden. Ik verzoek u daarom om het debat heel snel na het reces te agenderen. Ik heb er ook geen bezwaar tegen als de ministers de Kamer hierover vooraf een brief sturen. Ik weet dat ik dat niet mag vragen, maar ik wil zo'n brief ook niet blokkeren.

De **voorzitter**: Uw fractie telt voldoende leden voor het aanvragen van een spoeddebat. Ik dank u voor uw bereidheid om dit debat na het reces te houden.

Mevrouw **Roefs** (PvdA): Voorzitter. Waarom moeten wij hierover een spoeddebat houden? Ook mijn fractie ontvangt hierover graag vooraf een brief van het kabinet. Maar waarom moet dit in de vorm van een spoeddebat?

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Een spoeddebat dat pas over twee weken plaatsvindt, is een wat aparte vertoning. Ook ik zou het goed vinden als wij van tevoren informatie ontvangen van het kabinet. Ik mag aannemen dat de aanvrager het daarmee eens is. Kunnen wij hierover niet gewoon een algemeen overleg houden? De CDA-fractie kan in haar eentje een spoeddebat regelen. Toch hoor ik graag van de heer De Rouwe waarom hij kiest voor een spoeddebat. Ik vind dat nogal apart.

De heer **De Rouwe** (CDA): Ik maak er geen geheim van dat ik hierover heel graag nog deze week een debat zou voeren. Ik ben echter helaas gebonden aan het reces, net als de andere leden van de Kamer. Als wij nog deze week hierover een debat kunnen voeren, zou dat een erg goede zaak zijn. Het bericht is vrij duidelijk. Daarin staat dat het een rommeltje is bij het Openbaar Ministerie. Bepaalde jongeren mogen helemaal niet rijden, terwijl zij dat toch elke dag doen. Daarom vinden wij dit een spoedeisend karakter hebben. Ik realiseer mij echter dat de agenda vol raakt.

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Ik houd liever een gewoon debat. Ik vraag de heer De Rouwe dus of hij wil vragen om een gewoon debat in plaats van een spoeddebat. Wij kunnen zo'n debat dan na het reces houden en hebben dan wat langere spreektijden. Ik ontvang ook graag een brief van het kabinet.

De heer **Van der Staaij** (SGP): Ik sluit mij aan bij de woorden van de heer Teeven. Als wij onszelf serieus nemen en echt een spoeddebat willen omdat dit niet langer kan wachten, dan moeten wij dat debat nog voor het reces houden. Ik denk dat het debat nog wel iets langer kan wachten. Dan kunnen wij een gewoon debat voeren aan de hand van een brief.

Mevrouw **Gerkena** (SP): Voor mij geldt hetzelfde. Als de heer De Rouwe een spoeddebat wil, dan moet hij vragen of dat deze week gehouden kan worden en dan moet dat gebeuren. Een spoeddebat over drie weken is geen spoeddebat meer.

De heer **Cramer** (ChristenUnie): Ik sluit mij aan bij de woorden van de heer Van der Staaij. Een brief lijkt mij

goed. Dan kunnen wij een deugdelijk debat voeren, in welke vorm dan ook.

De **voorzitter**: Voor een spoeddebat zijn 30 leden nodig. Er is verzocht om de aanwezigheid van twee ministers. Ik geloof echter dat de minister van Justitie deze week niet meer in Nederland is. Als het een spoeddebat kan zijn met alleen de minister van Verkeer en Waterstaat, dan kan dat deze week nog worden geregeld. Als men liever een gewoon debat heeft met beide ministers, dan gaan wij sowieso over het reces heen. Ik meen zo langzamerhand te begrijpen dat er een Kamermeerderheid is voor een gewoon debat.

De heer **De Rouwe** (CDA): Ik neem de suggestie van de collega's graag over. Ik weet dat mijn fractie om een spoeddebat heeft gevraagd, maar ik vind dit geen onrealistisch verzoek. Ik vind het zelfs een goed verzoek. Wat ons betreft dus een gewoon debat, maar wel in de plenaire zaal, met wat langere spreektijden zodat een goed debat mogelijk is. Als wij dat aan de hand van een brief kunnen doen, heel graag, maar wel zo snel mogelijk na het reces.

De **voorzitter**: Waar het gaat om de brief, zullen wij het stenogram doorgeleiden naar het kabinet. Verder concludeer ik dat het debat na het reces zal worden gehouden, met spreektijden van vier minuten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Bepalingen over de brandweerzorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening (Wet veiligheidsregio's) (31117).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De **voorzitter**: Wij beginnen aan de tweede termijn. Op mijn sprekerslijst stond de heer Brinkman als laatste spreker, maar ik heb begrepen van de leden dat zij ermee akkoord gaan dat de heer Brinkman in tweede termijn als eerste het woord voert.

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Geen dank aan de minister voor de beantwoording van mijn vragen of opmerkingen, want dat heeft zij voor de tweede keer in twee dagen niet gedaan. Dat is opvallend. Het is opvallend dat deze PvdA-minister de PVV dus dood zwijgt en alle fatsoensvormen wat dat betreft overboord gooit. Ik vind dat eigenlijk beschamend.

Ik heb één motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat meerdere redenen ten grondslag liggen om veiligheidsregio's en politieregio's samen te laten vallen;

Brinkman

van mening dat fasering van invoering van de Wet veiligheidsregio's en de Wet nationale politie niet wenselijk is;

van mening dat het democratisch gat bij voorkeur kan worden opgelost door middel van directe verkiezingen van een hoofdcommissaris van politie van de betreffende veiligheidsregio en van een regiobestuurder;

verzoekt de regering, het wetsvoorstel in te trekken en een gewijzigde Wet op de veiligheidsregio's naar de Kamer te zenden waarin vijf veiligheidsregio's, een gekozen regiobestuurder en gekozen regiopolitiefchef door middel van directe verkiezingen, centraal staan,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Brinkman. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 21 (31117).

Voorzitter: Ten Hoopen

□

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Voorzitter. In tegenstelling tot mijn voorganger wil ik de minister wel bedanken voor haar antwoord en dat is meer dan plichtmatig. Het was weer een echt "horstiaanse" aanpak die wij vanmorgen zagen. De minister stond nuchter, praktisch en recht voor zijn raap het wetsvoorstel te verdedigen, en nog overtuigend ook!

Kernvraag voor de Kamer is of er nu, na al die jaren, een wetsvoorstel ligt dat de overheid in staat stelt om een van haar kerntaken, misschien wel de belangrijkste, namelijk veiligheid voor de burger bij rampen en crises, goed en doeltreffend uit te voeren. Ligt er, wat meer zakelijk geformuleerd, een constructie waarmee, als de nood aan de man komt, te werken valt? Deze vraag beantwoordt de CDA-fractie met ja, zeker ook na de beantwoording door de minister. Zij heeft kraakhelder geschetst hoe in het geval van een ramp of crisis zal worden opgetreden en vooral ook door wie, zowel lokaal als regionaal en misschien zelfs wel nationaal. Dat geeft comfort.

Garanties kun je niet van tevoren geven. Papier is geduldig, de praktijk weerbarstig. Rampen hebben de onhebbelijkheid om zich niet te laten voorspellen. Evenmin kondigen ze zich ordentelijk aan. Daarom is het zo belangrijk dat deze wet een stevig, doortimmerd platform schept waarop mensen van de praktijk, van burgemeesters tot brandweermensen en van ambulance-mensen tot politiemensen, kunnen doen wat op dat soort momenten daadwerkelijk moet worden gedaan. Deze wet doet dat, zo denken wij. Deze wet zet aan tot samenwerking zonder te verstikken in een knellend centralisme. Deze wet laat ruimte voor inzet en betrokkenheid van iedereen ter plekke, de burgemeester, de gemeenteraad en de vrijwilliger, zonder te vervallen in vrijblijvendheid. In de praktijk zal deze wet zich inderdaad moeten bewijzen. Daarom is het zo belangrijk dat er over zo'n vier jaar een evaluatie komt. Beter laat dan nooit heeft de minister dit toegezegd.

Om deze praktische kanten aan de wet op de veiligheidsregio's te versterken, ligt er een reeks vragen,

opmerkingen en suggesties van de kant van de Kamer, ook van mijn fractie. In een tweede ronde wil ik deze nog eens even langslopen. Dit betreft in de eerste plaats de positie van vrijwilligers. Gisterenavond en vanmorgen zijn vanuit de Kamer van alle kanten warme en sympathieke woorden gesproken over het hart van de plaatselijke rampenbestrijding: de vrijwilliger of, zoals ik het met een eretitel noemde, de parttime professional. Als het gaat om deskundigheid, betrokkenheid en inzet, doen vrijwilligers niet onder voor hun fulltime collega's. Wat mijn fractie betreft, waren dit meer dan gratuite woorden. Daarom heb ik de minister gevraagd, de VNG te bewegen om vrijwilligers serieus te nemen. Dank voor haar actie en dank voor haar inspanningsverplichting, ook richting de VNG. Ik hoop dat de schandpaal die er kennelijk gaat komen, erg klein zal zijn. Daarom ook hebben wij ervoor gepleit om vrijwilligers en hun organisaties een volwaardige plek aan de onderhandelingsstafel te geven. Ik heb genoteerd dat de minister hierover met de VNG gaat spreken. Mijn fractie staat dan ook sympathiek tegenover het amendement van de heer Anker.

Voorzitter: Verbeet

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Dit ligt een tikkeltje anders voor het amendement-Van Raak op stuk nr. 14 en het amendement-Anker op stuk nr. 19. Laat er geen misverstand over bestaan dat deze voorstellen sympathiek zijn, los van het gebruikelijke, onhebbelijke trekje dat je wel eens vaker bij voorstellen van de SP ziet: het vermaledijde centralisme komt weer om de hoek kijken. Beide hebben echter het grote voordeel dat erop in wordt gezet om de werkvloer nauwer erbij te betrekken. Ik vind de bezwaren van de minister toch nogal sterk. Zij zei dat de amendementen overbodig zijn, omdat dit al in de WOR is geregeld. Sterker nog, je dreigt hiermee de WOR te ondermijnen en dat kan niet de bedoeling zijn, allerm minst van collega Van Raak. Laten wij er geen rommeltje van maken. Dit is een oproep die – de Kamer kent mij geleidelijk aan – zeer aan mij is besteed. Beide voorstellen liggen in elkaars verlengde en wij doen daarom de oproep aan beide collega's om daar nog eens goed naar te kijken. Wat mij betreft – u kent mij – zal mijn fractie daar heel constructief naar kijken met de ons zo bekende positieve grondhouding.

De heer **Van Raak** (SP): De heer Schinkelshoek zegt enerzijds dat mijn amendement overbodig zou zijn en aan de andere kant dat het "vermaledijde centralisme" is. Maar dat kan natuurlijk niet tegelijk, want dan zou de minister daar ook aan doen. Laten wij eens naar de tekst kijken: "het bestuur van de veiligheidsregio betreft – dat laat veel vrijheid – de brandweervrijwilligers of een vertegenwoordiger daarvan bij besluitvorming die hen raakt". Welk weldenkend mens kan hier iets op tegen hebben?

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Ik zou er niets op tegen hebben als het daarbij bleef, maar er is ook een tweede lid in uw amendement en daarin staat met zoveel woorden dat de minister kan ingrijpen "als". Het is altijd weer die stok achter de deur, waarvan ik denk: moet dat nou? Geef de mensen in de praktijk de gelegenheid om hun eigen zaken goed te regelen. Nogmaals, dit betreft het bezwaar tegen het centralisme. Ik vraag u, nog eens

De heer Schinkelshoek (CDA)

© M. Sablerolle – Gouda

goed naar de bezwaren van de minister te kijken. Zij geeft namelijk aan dat het overbodig is en dat het al in de WOR is geregeld. Je geeft mensen van de werkvloer – dat is uw jargon – al de gelegenheid om mee te praten over zaken die hun aangaan. Pak dus dat voordeel en geef werkgevers en organisaties geen alibi om zich niks van de WOR aan te trekken.

De **voorzitter**: Tot slot.

De heer **Van Raak** (SP): Wij komen er wel uit hoor. Mijn amendement heeft twee leden. De heer Schinkelshoek is het al met het eerste lid eens. Daar kan namelijk geen enkel weldenkend mens iets tegen hebben. Het is eigenlijk ondenkbaar dat het bestuur van de veiligheidsregio de brandweervrijwilligers of een vertegenwoordiger van hen op geen enkele wijze betreft bij besluitvorming die hen raakt. Stel echter dat men dit ondenkbare toch zou doen, dan is er de mogelijkheid – dat is het centralisme van de SP – om met een AMvB regels te stellen. Voorzichtiger kan het niet, want dan valt het van het papier af!

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Laat de heer Van Raak mij nou niets in de mond leggen. Ik heb in de eerste plaats niet gezegd dat ik het ermee eens ben, maar ik heb gezegd dat het overbodig is. Het is namelijk al goed geregeld. Wat voegt dit amendement nog toe aan de WOR? Als hij mij hiervan kan overtuigen, is mijn fractie bereid om hier heel constructief naar te kijken. Haal in de tweede plaats het dreigen met ingrijpen van hogerhand, Den Haag, vадertje Staat, die zich overal weer mee moet gaan bemoeien, eruit. Laten wij nu samen er een gezelliger land van maken.

De heer **Van Raak** (SP): Voorzitter ...

De **voorzitter**: Mijnheer Van Raak, ik heb "tot slot" gezegd. Van mijn voorganger begreep ik dat de leden ruim de tijd hebben gehad in eerste termijn, waardoor de tweede termijn vlot kan verlopen. Ik ga er helemaal van uit dat dit ook zo zal zijn.

Voordat ik de heer Schinkelshoek weer het woord geef, heet ik eerst een aantal gasten welkom. I like to

welcome the Finnish delegation of the social affairs and health committee of the parliament of Finland. You are very welcome here.

(applaus)

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Voorzitter. De heer Van Raak en ik komen er wellicht wel uit. Misschien ziet hij, evenals de heer Anker, in mijn oproep aanleiding om na te denken.

Ik kom bij het tweede punt. Dat betreft de bestuurlijke vormgeving. Haags als wij zijn hebben wij ons – en niet alleen gisteren maar al veel langer – vooral beziggehouden met bestuurlijke vragen. Wie zit er in het bestuur van de veiligheidsregio's? Wie is er de baas? Hoe is de verhouding tot zijn collega's? Staat hij onder toezicht van hogerhand? Zijn er correctiemogelijkheden? Dat type heel belangrijke bestuurlijke vragen. Laat er geen misverstand over bestaan, dat zijn belangrijke vragen, zaken die je goed geregeld moet hebben. Voor het geval dat het erop aankomt, moet je weten waar je aan toe bent. De minister is daar uitvoerig en vooral ook helder over geweest, met name over een punt dat ik signaleerde in eerste termijn als een zwak punt, namelijk de overgang van het gezag: wanneer wordt iets van een lokale een bovenlokale aangelegenheid? Daar zal misschien veel over getwist worden, maar er is geen misverstand over wanneer door wie zal worden geacteerd, zodat wij daarover de zo noodzakelijke helderheid verschaft hebben.

De gekozen constructie zal zich ook in de praktijk moeten bewijzen. Belangrijk is in elk geval dat zij op papier helder is. Dat is zij ook, zeker na de uiteenzettingen van de minister. Minstens zo belangrijk is dat deze constructie ook breed gedragen wordt, dat er niet alleen daadkracht is maar ook draagvlak. Dat is de afgelopen tijd behoorlijk versterkt. Daar is voortgang geboekt, maar ik blijf aanhikken tegen de positie van kleinere gemeenten. De redenering van de minister dat het ten koste gaat van de daadkracht overtuigt mij maar half. Er is ook nog zoiets als draagvlak, zoals ik al zei. Daar kun je niet genoeg in investeren, met name niet in de koude fase, de aanloop naar hopelijk nooit voorkomende crises. Ik merk dat er helaas onvoldoende steun in de Kamer is voor mijn voorstellen. Daarom neem ik mijn verlies en zie ik af van een amendement.

Ik wil nog een enkel puntje op de i zetten. Dat betreft de positie van de commissaris der Koningin. Binnen twee maanden komt er, zo heb ik begrepen, een aangepaste ambtsinstructie die het kader zal aangeven voor de aanwijzingsbevoegdheid en het andere optreden van de commissaris. Dan gaan wij dat debat nog voeren met de minister. Binnenkort komen wij ook nog te spreken over de rol die de commissaris der Koningin zal hebben bij wat ik maar even gemakshalve "nationale grensoverschrijding" noem. Dat moet niet alleen praktisch – daar waren we het snel over eens – maar ook formeel goed geregeld worden. Om het simpel te zeggen: in het buitenland heet niet iedereen minister Ter Horst. Het gaat hier immers niet om kleinigheden. Er is al gesproken over zoiets als de Westerschelde.

Het een na laatste punt betreft de samenwerking, ook een belangrijk punt in dit wetsvoorstel. De ultieme vorm van samenwerking speelt zich af tussen de twee "Baarle's": Baarle-Hertog en Baarle-Nassau. Het lijkt mij zo prima geregeld. Ook als het gaat om de samenwer-

Schinkelshoek

king tussen de regio's, de zogenaamde regio-overschrijdende rampen, is de constructie helder. In onderling overleg bepalen de voorzitters wie het voortouw neemt, onder het toezien van de commissaris. In de situatie van een ernstige ramp, een nationale ramp, ligt er een specifieke verantwoordelijkheid voor de minister van Binnenlandse Zaken. In rond Nederlands: zij treedt dan in eerste instantie op als coördinerend bewindsman, met name vanaf het eerste moment, het moment waarop nog niet helemaal helder is wat de aard en omvang van de ramp, de crisis of de calamiteit is. Dat ligt, zo leg ik de wet uit, in het verlengde van de gekozen constructie. Zoals de commissaris der Koningin als rijksorgaan aanwijzing kan geven aan veiligheidsregio's, moet de minister bij nationale rampen eenzelfde rol kunnen spelen. Aan die logica lijkt mij niets mis. Ik begreep uit het goedkeurend geknik van de minister in eerste instantie dat ik het goed gezien had. Dus ik ben buitengemeen benieuwd naar de voortgang die zij op dit vlak zal hebben te melden rondom Prinsjesdag.

Ik heb genoteerd dat de minister over haar aanvallige verzet heenstapt als het gaat om de regionale samenwerking en dat zij ook geld ter beschikking stelt aan de regio's die hun eigen weg gaan maar wel samenwerken. Als die regio's knelpunten hebben, krijgen zij geld uit de algemene knelpuntenpot. Zo wordt het geld gebruikt waar het ook voor bedoeld is, namelijk voor samenwerking. In principe steunen wij die lijn. Tegen mijn collega Anker zou ik willen zeggen: tel uit je winst. Misschien moeten we nog eens met elkaar overleggen wat nu precies knelpunten zijn, maar daar zal mijn collega Anker nog op terugkomen. Over het laatste punt, het belang van een goede en trefzekere communicatie, zullen wij het snel eens zijn. Over de manier waarop het moet gebeuren, spreken wij des te langer. Mijn pleidooi voor een betere inschakeling van de regionale publieke omroep zal ik niet herhalen, maar ik zal een motie voorlezen die ik mede namens de Kamerleden Timmer, Van Raak en Anker zal indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van oordeel dat de regionale omroep bij calamiteiten een vitale functie heeft;

overwegende dat het rapport "Met beeld en beleid" (commissie-Koetje, verschenen in 2005) een reeks nuttige, praktische adviezen en aanbevelingen bevat om de rol van de regionale omroep als calamiteitenzender te versterken;

constaterende dat met name de calamiteitenfunctie voor de regionale televisie nog steeds niet formeel geregeld is;

verzoekt de regering:

1. de Kamer uiterlijk op Prinsjesdag 2009 te informeren over de uitvoering van de adviezen uit het rapport "Met beeld en beleid";

2. de positie van de regionale televisie als calamiteitenzender formeel vast te leggen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Schinkelshoek, Timmer, Van Raak en Anker. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 22 (31117).

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Tot slot: rampenbestrijding is mensenwerk, zei de minister terecht, maar dat is juist een reden om de organisatie van brandweer, rampenbestrijding, crisisbeheersing en geneeskundige hulp goed te regelen. Dat doet dit wetsvoorstel naar onze indruk voldoende.

□

De heer **Van Raak** (SP): Voorzitter. Dit wetsvoorstel was een heerlijke kluit. Het was lekker om weer eens de tanden in groot wetsvoorstel te zetten. Ik zie collega's hard knikken. Buiten deze zaal zal er minder aandacht voor zijn dan nodig is. Soms is er buiten deze zaal meer aandacht voor zaken dan nodig is. In dit geval hebben wij in ieder geval redelijk goed samengewerkt en volgens mij hebben wij een redelijk mooie wet gemaakt.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Gaat de heer Van Raak ook reflecteren?

De heer **Van Raak** (SP): Dat heb ik al samen met de heer Schinkelshoek gedaan. Ik heb van de voorzitter geleerd dat dit een doorlopend proces is.

De **voorzitter**: Heel goed. Ik heb echt invloed. Ik wist dat niet.

De heer **Van Raak** (SP): En ik heb weer een wit voetje.

De **voorzitter**: Nou, dat zou ik niet durven zeggen.

De heer **Van Raak** (SP): O, dat dan weer niet.

De **voorzitter**: Nee, zo snel gaat dat niet. Sorry.

De heer **Van Raak** (SP): Nee. Een lekkere kluit. Volgens mij hebben wij een wet waarmee de mensen die ons land veiliger moeten maken, die ons moeten helpen wanneer er een ramp plaatsvindt, hun werk beter kunnen doen. Of dit echt zo is, dat weten wij nog niet, want veel zal nog aankomen op de praktijk. Hoe wordt deze wet uitgewerkt. Ik ga ervan uit dat de minister ons op de hoogte zal houden en als het niet goed gaat, hangen wij aan de bel.

Er komt een evaluatie, niet na twee maar na vier jaar. Dat is heel mooi. Dan is er veel ervaring opgedaan. Nu wordt al ervaring opgedaan. De minister gaat serieus kijken naar de opkomsttijden bij de brandweer, naar de methode om dat te doen. Zij beveelt ook bij de veiligheidsregio's de methode aan die het RIVM gebruikt voor de ambulance. Dat is heel mooi. De minister gaat haar tanden zetten in de ICT in de veiligheidsregio's. Daar ligt een drama op de loer. Ik vraag de minister haar uiterste best te doen om dat te voorkomen. Elke investering die wij hier nu doen, zal zich uitbetalen in de toekomst.

Van Raak

Geld dat naar gemeenten gaat voor rampenbestrijding, voor veiligheid, wordt geormerkt, dus dat zal straks niet voor andere zaken worden uitgegeven. Daar zal ik de hand aan houden. De minister zegt dat het geld, de 21 mln. van de 42 mln. structureel vanaf 2011, dat nu ter beschikking wordt gesteld, ook zal worden gebruikt om de huidige achterstanden bij de brandweer weg te werken. Zo heb ik het begrepen. Dat is heel mooi allemaal.

Ik heb nog wel enige twijfels over de rol van de commissaris der Koningin. Eerst stond die pontificaal in het wetsvoorstel, toen weer niet. Er wordt wat gehannest met deze figuur. Ik heb van de minister nog geen antwoord gekregen op de vraag of Nederland veiliger wordt door de rol van de commissaris der Koningin. Is de positie van deze man of vrouw in de wet heel belangrijk om Nederland veiliger te maken of moest de commissaris van de Koningin met alle geweld ook nog een functie hebben? Ik heb de indruk dat dit laatste het geval is. Dan is dit overbodig en kan de minister beter zelf met de voorzitters van de veiligheidsregio's bellen. Misschien kan zij toelichten waarom de commissarissen van de Koningin zo belangrijk zijn?

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik heb het niet zo scherp meer, maar volgens mij is de motie-Cornielje unaniem door de Kamer aangenomen. Dus ook de SP heeft ervoor gestemd. Nu de heer Van Raak blijkbaar een ander standpunt inneemt, leek het mij goed hem daar op te wijzen.

De heer **Van Raak** (SP): Dat is goed. Ik zeg altijd: onderzoekt alles en behoudt het goede. Dit betekent ook dat wij dat wat toch niet zo goed meer blijkt te zijn in de kleuren van de nieuwe tijd, ook weer kunnen wegdoen.

Ik ben ook medewetgever. Wij hebben ooit bedacht dat WGR-constructies kunnen worden gemaakt voor verlengd lokaal bestuur. Ik weet niet precies waarom dit verlengde lokaal bestuur zich nog eens moet verlengen en zelf WGR-constructies moet gaan maken. Waarom kan dit niet op een andere manier? Kan dit niet op basis van vrijwillige samenwerking, een convenant of wat dan ook? Ik ben van mening dat wij zo de WGR-constructies schade aandoen. Wij gebruiken ze nu op een manier waarvoor ze volgens mij niet bedoeld zijn. Misschien kan de minister dit nog eens toelichten?

Wij zullen het niet eens worden over de regionalisering. De minister zegt dat de wet uitgaat van de regionalisering van de brandweer, terwijl zij ook zegt dat het niet hoeft. Dit kan niet allebei. Het is management by money. De minister zegt niet: ik heb overtuigende argumenten, maar: het was ook nodig om daar geld tegenover te zetten. Voor heel veel regio's en gemeenten is dit een belangrijk argument geweest. Zij moeten dat geld hebben anders komen zij niet verder. Als wij het uit elkaar halen, als wij een convenant voor de veiligheidsregio maken en daar de regionalisering uithalen, als wij daar apart over gaan onderhandelen, zullen wij niet op 19 uitkomen. Nogmaals, wat was de reden voor de zes veiligheidsregio's om nu niet mee te doen?

Ik ben blij met de steun van de minister voor mijn amendement waarmee ik ervoor wil zorgen dat gemeenteraden hun democratische controle voldoende kunnen uitoefenen. Zij kunnen de voorzitter van de veiligheidsregio vragen om uitleg en een mondelinge toelichting. Dank daarvoor.

Over het andere amendement over de brandweervrijwilligers was de minister wat minder positief. De heer Schinkelshoek ook. Ik wil dat de brandweervrijwilligers serieus worden genomen en dat hun sores en hun belangen serieus worden besproken in de veiligheidsregio's. Hoe dat gebeurt, maakt mij niet zo veel uit. Ik heb nu een amendement opgesteld waarin staat dat het bestuur van de veiligheidsregio de brandweervrijwilligers of hun vertegenwoordiger moet betrekken bij besluitvorming die hun raakt. Daar kan toch niemand met gezond verstand tegen zijn.

De heer Schinkelshoek heeft een probleem met de stok achter de deur. Wij vertrouwen allebei bestuurders, maar ik doe dat het liefst zo dat zij een grote stok zien als zij over mijn schouder kijken. Dat werkt het vertrouwen in de hand. De heer Schinkelshoek schudt nu nee. Hij heeft meer contact met bestuurders dan ik. Ik ben graag bereid om die stok dan maar uit beeld te halen en niet in dit amendement op te nemen. Hiermee vervalt het tweede lid. Ik reken nu op de steun van de heer Schinkelshoek.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Dank voor dit constructieve overleg. Ik reageer nog op het mijns inziens terechte bezwaar van de minister dat het overbodig is in het licht van de Wet op de ondernemingsraden. Haar bezwaar was dat de heer Van Raak die wet in feit onderuit haalt en overbodig maakt. Dit is een aansporing om hier op grote schaal de hand mee te lichten. Dat is toch niet de bedoeling van de heer Van Raak? Overigens wil de minister hier misschien ook nog op reageren.

De heer **Van Raak** (SP): Nee, maar ik heb niet begrepen dat de Wet op de ondernemingsraden en mijn amendement elkaar bijten of elkaar zouden uitsluiten. Volgens mij versterken zij elkaar juist. Ik heb bewust een algemene bewoording gekozen, omdat iedere regio anders is en de situatie in iedere regio anders is. Ik wil in de wet een opdracht geven aan de veiligheidsregio's om het goed te regelen. Als zij dit dan per se niet willen, had ik graag gezien dat er een stok achter de deur is. Die heb ik nu weggehaald, de stok ligt nu onder de tafel, dat mag wel. Volgens mij bijt het niet en versterkt het wel.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik begrijp dat het gewijzigde amendement van de heer Van Raak veel zal lijken op het amendement dat ik heb ingediend. Dat gaat echter wat breder en ziet ook nog op andere vrijwilligersgroepen. Ik ben van harte bereid om met de heer Van Raak te bekijken of wij dit op een verstandige manier in elkaar kunnen schuiven, zoals de heer Schinkelshoek vroeg. Ik constateer alleen dat mijn amendement hierin al zou voorzien.

De heer **Van Raak** (SP): Uw amendement is enerzijds breder, anderzijds voorzichtiger. Maar we gaan dit regelen en in orde maken voor de brandweervrijwilligers.

De **voorzitter**: Mag ik u erop wijzen dat wij voornemens zijn om morgen hierover te stemmen?

De heer **Van Raak** (SP): Wij kunnen heel hard denken en schrijven, maar hartelijk dank voor de tip, voorzitter.

Ten slotte de Wet op de ambulancezorg. Die is al door de Eerste Kamer heen, dus het probleem is er al en het zwaard hangt al boven ons. Met deze wet proberen we

Mevrouw Ter Horst, minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

© M. Sablerolle – Gouda

de samenwerking tussen brandweer, politie, ambulance en bestuur goed te maken. Er moet een goede samenwerking komen en die gaan we regelen door drie wetten samen te voegen tot één wet. Ik ben ervan overtuigd dat dit alles – de goede samenwerking, de continuïteit, dat men weet wat men aan elkaar heeft en elkaar kan vertrouwen – wordt tenietgedaan met de aanbesteding van de ambulancezorg. Dat wordt een probleem, omdat men telkens met een ander bedrijf te maken zal hebben, met andere mensen, andere gezichten en andere inzichten. Waarom moet dat? We gaan toch ook de brandweer niet aanbesteden, of de politie, dus waarom de ambulance dan wel? En past dit wel bij de samenwerking die we zoeken? Moeten we niet wat meer rust creëren? Het eerste wat we leren bij aanbestedingen, is dat de samenwerking sneuvelt; dat gebeurt bij aanbestedingen altijd en overal.

De minister heeft gezegd dat bij die aanbesteding afspraken kunnen worden gemaakt om dat te voorkomen. Dat wordt nog een kluit, maar het zou zomaar kunnen; dat vertrouwen wil ik de minister graag geven. Ik hoop dus dat de minister het kan, maar dat gaat niet lukken in de vorm van een uitnodiging. Zeker, bij de aanbesteding van de ambulancezorg kunnen afspraken worden gemaakt die zorgen voor een goede samenwerking met de politie en zo kom je uiteindelijk terecht bij de ambulancezorg die er al is. Maar daarbij moet het niet gaan om "kunnen", maar om "moeten": de minister móét het maken van afspraken verplichtstellen. Het allerliefst heb ik nog dat we de ambulancezorg niet gaan aanbesteden; dan zij we helemaal van het probleem af en kunnen we Nederland echt veilig maken. Nu gaan we Nederland in de uitverkoop doen. Vandaar mijn motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

spreekt uit dat openbare aanbesteding van ambulancezorg niet gewenst is,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 23 (31117).

□

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter ...

De **voorzitter**: U liep eerst helemaal de andere kant op. Ik dacht even dat ik u een nieuw padvindingskompas moest geven om het spreekgestoelte te kunnen vinden.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter. Een Anker verplaatst je niet zomaar ...

De **voorzitter**: Touché!

De heer **Anker** (ChristenUnie): ... maar hij was even op zoek naar een motie die een collega aan het bekijken was.

Ik wil de minister van harte bedanken voor haar antwoorden in eerste termijn. Haar beantwoording was op zich prima, in de zin dat zij concreet was en de minister een aantal toezeggingen heeft gedaan.

De kwestie van de commissaris van de Koningin hebben wij vanochtend behoorlijk gefileerd. Wij hebben een goede indruk van hoe alles eruit gaat zien. Alles lijkt goed geregeld, wij zien de ambtsinstructies met vertrouwen tegemoet en zien dan wel hoe alles zijn beslag krijgt.

Wij zijn ook blij met de toezegging dat er kan worden geëvalueerd. Dat is heel belangrijk, met name op bestuurlijk vlak, maar ook voor de uitwerking onder in de organisatie: zijn de lijnen niet te lang geworden? Wij zijn in ieder geval blij dat de toezegging is gedaan.

Over de convenantsgelden zijn wij nog niet tevreden. Volgens de minister is er nog 3,5 mln. beschikbaar voor het oplossen van knelpunten in de rampenbestrijding. Er was een pot voor alle regio's. Naar enkele regio's is geen geld gegaan, terwijl er waarschijnlijk wel in alle regio's knelpunten – de mooiste containerterm die er is – zijn. De minister is niet specifiek genoeg, want het zou heel jammer zijn als die 3,5 mln. niet terecht komt bij juist die regio's waar men zo hard heeft gewerkt om het veiligheidsniveau op peil te brengen. Vandaar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de Wet veiligheidsregio's in de Tweede Kamer is behandeld, waarmee de veiligheidsregio's hun wettelijke basis gaan krijgen;

constaterende dat de minister met de veiligheidsregio's convenanten afsluit over het kwaliteitsniveau voor de crisisbeheersing;

constaterende dat een aantal regio's ook heeft geïnves-

Anker

teerd in samenwerking en kwaliteit, maar niet zijn overgegaan tot een volledige regionalisering en men nog niet tot een convenant is gekomen;

overwegende dat het coalitieakkoord stelt dat regionalisering niet verplichtend mag worden opgelegd aan de lokale brandweerkorpsen;

verzoekt de regering, de inspanningen van de regio's waar de kwaliteitseisen met minder vergaande vormen van regionalisering worden bereikt alsnog te honoreren, zodat recht wordt gedaan aan de investeringen van deze regio's,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Anker. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 24 (31117).

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter. Het amendement over de betrokkenheid van de vrijwilligers. Ik begrijp niet zo heel goed wat het probleem met dit amendement is. De minister moet daar toch nog maar eens uitgebreid op ingaan. Het enige wat wij met dit amendement proberen te regelen is dat de top van de organisaties betrokken is bij de mensen die het werk doen en dan in het bijzonder bij de vrijwilligers. Deze vrijwilligers maken wel deel uit van de organisatie, maar zitten er meestal niet zo ontzettend diep in dat ze standaard in ondernemingsraden en dergelijke mee-draaien.

Een ander argument is dat er in de veiligheidssector ontzettend veel gebruik wordt gemaakt van vrijwilligers, zeker in rampsituaties. Ik heb in dit verband niet voor niets ook EHBO'ers, de vrijwillige politie en de vrijwillige brandweer genoemd. In het allerbeste geval is het prima geregeld in een veiligheidsregio. Misschien heeft men het al geregeld, omdat er een actieve ondernemingsraad is die vrijwilligers ook een positie geeft. Als het nog niet goed is geregeld, kan men het op de manier van het amendement regelen. In ieder geval wordt de Wet op de ondernemingsraden niet buiten werking gesteld als de Kamer het amendement aanneemt.

Zoals gezegd zal ik met de heer Van Raak bekijken of wij de toelichting kunnen verduidelijken. Misschien dat dat kan helpen. Misschien dat de minister daarvoor nog een voorzet kan geven. Wij zijn echter wel van plan om het amendement te handhaven.

De term "vrijwilliger" is door ons nooit als een probleem gezien, ook niet in het geval van brandweervrijwilligers. Lang geleden hebben wij al vastgesteld dat vrijwilligheid absoluut niet hetzelfde is als vrijblijvendheid. Het gaat om toegewijde mensen die dit werk vrijwillig doen. Het is voor hen geen werk. Het levert hen geen vast salaris op en zij willen in deze sector ook geen carrière maken. Natuurlijk willen ze zich ook ontwikkelen in dit vak, maar voorop staat voor hen toch dat ze dit voor de gemeenschap willen doen. Wat mij betreft houden wij het dan ook bij de term "vrijwilliger". Met "parttime professionals" wordt het alleen maar ingewikkeld. Voor je het weet, heb je het over "uitzendkrachten" en dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Voorzitter. Ik heb een amendement ingediend over de benchmark. De minister legde bij ons de gewetensvraag

neer of je dit bij wet moet regelen. Ja dus. Wij willen dat graag bij wet regelen, juist omdat wij zien dat deze organisaties zo sterk met zichzelf bezig kunnen zijn dat ze geen oog meer hebben voor wat er om hen heen gebeurt. Soms gaat men bijvoorbeeld zaken onafhankelijk van elkaar ontwikkelen, waardoor er allerlei systemen naast elkaar ontstaan. Verder leidt het ertoe dat men kiest voor eigen aanbestedingsprocedures. Het lijkt mij goed dat wij door middel van een evaluatie, laag in de organisatie en dus geen rijksvaluatie, ervoor zorgen dat men om zich heen blijft kijken. Hoe gaan de bureaus om met kostenbeheersing? Hoe besteden de bureaus opdrachten aan? Ik wil het graag in de wet regelen en daarom handhaaf ik het amendement.

□

Mevrouw **Timmer** (PvdA): Voorzitter. Zoals u al meldde, vervang ik mevrouw Kuiken, die tot dusver dit debat heeft gevoerd.

Vandaag ronden wij een belangrijk debat af. Wij zetten hiermee een stap voorwaarts in een proces dat al een decennium duurt en in een wetsvoorstel dat al twee jaar in voorbereiding was. De fractie van Partij van de Arbeid is blij met dit wetsvoorstel. Veiligheid is immers belangrijk voor iedereen. Samenwerking is daarbij van even zo groot belang. Dat wil niet zeggen dat wij er met dit wetsvoorstel helemaal zijn of dat alles klaar is. Er zijn immers nog de nodige ontwikkelingen te verwachten of er zal sprake zijn van voortschrijdend inzicht op basis van de praktijk en de toegezegde evaluatie. Daarmee zal dit wetsvoorstel zo nodig kunnen of moeten worden aangepast.

Ik wil de volgende motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de kwaliteit van de dienstverlening voor de burger vanuit de meldkamer op een zo hoog mogelijk peil dient te worden gebracht;

overwegende dat vergaande samenwerking zowel voor de dagelijkse praktijk van de hulpverlening als voor de kwaliteit van de organisatie van de rampenbestrijding gewenst is;

verzoekt de minister van BZK, samen met de minister van VWS te komen met voorstellen voor een concept voor een geïntegreerde meldkamer,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Timmer en Van Raak. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 25 (31117).

Mevrouw **Timmer** (PvdA): Voorzitter. Mede op uw verzoek, maar ook omdat het kan, houd ik het verder kort. Ik dank de minister voor haar antwoorden en toezeggingen, in het bijzonder voor de toezeggingen

Timmer

over de evaluatie en over het kazernespreidingsplan om nadrukkelijk het RIVM-model onder de aandacht te brengen.

Iedereen zal begrijpen dat ik de ingediende moties en amendementen mee terugneem naar de aanvankelijke woordvoerder en mijn fractie, waardoor de Kamer daar op een ander moment het oordeel over zal horen.

De **voorzitter**: De heer Van der Staaij heeft zich laten verontschuldigen omdat hij elders in dit gebouw een spannend debat voert.

□

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. Ik wil mijn complimenten overbrengen aan de burgemeesters, de GHOR, de GGD, de brandweer en andere hulpdiensten, die op dit moment hard werken aan de veiligheidsregio's. Zij verrichten heel veel inspanningen, doen daadwerkelijk het werk en hebben nu al ontzettend veel werk verricht.

Ik dank de minister ook voor haar antwoorden, in het bijzonder voor de antwoorden waarbij zij inging op concrete voorbeelden, gevallen en casussen zoals die zich in de praktijk kunnen voordoen. Dat is heel erg verhelderend.

Ik heb in mijn eerste termijn al gezegd dat de VVD-fractie een groot voorstander is van dit wetsvoorstel. Het is weliswaar een lastige operatie, want er moeten veel barrières worden genomen, maar wij zijn ervan overtuigd dat het goed is om tot veiligheidsregio's te komen om de rampenbestrijding en crisisbeheersing naar een hoger niveau te tillen. Het staat voorop dat de burgers er beter van moeten worden. Daar werken wij ook naartoe. Wij willen meer veiligheid hebben.

Wij kunnen ons ook vinden in de gekozen structuur met een eenhoofdige leiding, waarbij de korpsbeheerder voorzitter is van de veiligheidsregio. Wij kunnen ons ook erin vinden dat hij doorzettingsmacht heeft, omdat er vooral tijdens de warme fase, waarin de ramp zich daadwerkelijk voordoet, absoluut geen discussie mag bestaan over wie bestuurlijk dan wel operationeel de leiding heeft. Dan is niet het tijdstip om met elkaar in debat te gaan en te discussiëren, maar om levens te redden en ervoor te zorgen dat mensen en dieren een veilig onderkomen vinden.

De positie van de commissaris van de Koningin in zowel de koude als de warme fase is helder uiteengezet door de minister. Hetzelfde geldt voor de positie van de voorzitter van de veiligheidsregio.

Ik ben ook blij met de uitleg van de minister over de territoriale indeling, zeker aangezien er toch nog ruimte is om, naast dit wetsvoorstel, alvast samen te proberen interregionaal tot goede werkafspraken te komen voor regio's met grote risico's in de buurt van het Noordzeekanaal, het Waddengebied en het IJsselmeer.

Ook het verhaal over de positie van de commissaris van de Koningin inzake de buitengrenzen is helder. Wij bedanken de minister voor haar toezegging om de verdragen te bekijken en om in ieder geval te bezien dat de rol van de commissaris van de Koningin goed wordt verankerd.

Wij zijn een groot voorstander van het wetsvoorstel. De reactie op de amendementen en de moties ga ik in de fractie bespreken.

□

De heer **Heemelaar** (GroenLinks): Voorzitter. Aan het begin van de eerste termijn heb ik al gezegd, ook toen mede namens de fractie van D66, dat wij dit in principe een belangrijk en goed wetsvoorstel vinden. Ik ben in eerste termijn met name ingegaan op het probleem van de democratische legitimatie. De minister heeft hierop een antwoord gegeven. Ik vond de antwoorden van de minister bijzonder duidelijk, maar ik was het er niet altijd mee eens.

Over de fusies bij de brandweer en bij de GGD in allerlei regio's heb ik het volgende standpunt. Vanuit veiligheidsregio's geredeneerd zijn er inderdaad belangrijke argumenten te vinden om zo veel mogelijk te fuseren. Dat klopt. Die organisaties, zowel de GGD's als de plaatselijke brandweerorganisaties, hebben echter hun eigen afwegingen – en die zijn net weer wat anders dan de afwegingen rondom de veiligheidsregio's – om te vinden dat het in sommige situaties niet gewenst is. Ik heb echter duidelijk van de minister begrepen dat de rijksoverheid niet zal overgaan tot gedwongen fuseren. Daarom staak ik hierbij mijn verzet daartegen. Ik heb voldoende garanties dat als zij hun eigen afwegingen maken, die ook worden gerespecteerd.

Over de democratische controle heeft de minister ook het een en ander gemeld. Zij heeft gezegd dat er een haalplicht vooraf is, wat betekent dat er eerst informatie moet worden gehaald over het beleid voordat de veiligheidsregio's besluiten nemen. Ook is een aantal toezeggingen gedaan over controle achteraf. Ik heb desalniettemin gemeend om een motie in te moeten dienen. Voorzitter, u was getuige van mijn maiden-speech. Dit is mijn maidenmotie. Ik weet niet of je dat dan ook in het Engels moet zeggen.

De **voorzitter**: Wij hebben daar geen speciale festiviteiten voor.

De heer **Heemelaar** (GroenLinks): Dat weet ik, maar het is leuk dat u erbij bent. Daarom noem ik het eventjes.

De **voorzitter**: Ik zal goed luisteren.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Wet veiligheidsregio's voorziet in een versterking van de rol van de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio;

overwegende dat de korpsbeheerder van een veiligheidsregio als voorzitter van het bestuur is aangewezen;

overwegende dat dit kan leiden tot een sterke centralisering van bevoegdheden van de korpsbeheerder ten koste van de democratische controle- en beleidsbevoegdheden van gemeenteraden in de veiligheidsregio;

overwegende dat de minister heeft toegezegd om in dit verband goede praktijkvoorbeelden te verzamelen;

Heemelaar

verzoekt de regering om deze goede praktijkvoorbeelden en eventuele daarop gebaseerde adviezen aan gemeenteraden naar de Kamer te sturen en deze te betrekken in de toegezegde evaluatie van de Wet veiligheidsregio's,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Heemelaar. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 26 (31117).

□

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Hartelijk dank aan de leden van de Kamer voor hun constructieve inbreng in eerste en in tweede termijn. Ik denk dat wij een ingewikkelde kwestie zoals de wet op de veiligheidsregio's met zijn allen hebben teruggebracht tot een overzichtelijk geheel, waarbij de kern van de voorstellen absoluut overeind is gebleven. Ik zie de meeste voorstellen die de Kamerleden hebben gedaan als een verbetering van het wetsvoorstel, op een paar dingen na, waarover ik negatief preadviseer. Ik zal nog een paar punten nalopen die in tweede termijn aan de orde zijn geweest. Daarna behandel ik de moties, waarna ik nog een paar dingen zal zeggen over de amendementen.

De heer Schinkelshoek heeft gesproken over datgene waartoe ik de VNG zou proberen te bewegen. Ik denk dat ik het heel scherp moet zeggen. Ik heb gezegd dat ik zal trachten de VNG ertoe te bewegen, voor zover dat nodig is, om de vrijwilligersorganisaties als gesprekspartner serieus te nemen. Wij moeten niet het misverstand laten ontstaan dat zij onderhandelingspartner zouden zijn. Naar aanleiding van de amendementen kom ik straks nog terug op de positie van de vrijwilligers.

De heer Schinkelshoek zei dat ik was teruggekomen op mijn lijn ten aanzien van de financiering van de regio's door middel van convenanten. Ik wil altijd op alles terugkomen, maar dan moet het wel kloppen. Mijn beeld hiervan is dat ik vol enthousiasme de lijn van de convenanten heb gekozen. Over het resultaat daarvan ben ik enthousiast. Ik heb gezegd dat, als er geld over is, het uiteraard zo is dat dit voor de regio's die een convenant hebben gesloten, maar ook voor de andere regio's beschikbaar is. Ik heb nooit gezegd dat het geld niet ter beschikking zou kunnen komen van de andere regio's, maar ik heb eerst netjes het pad bewandeld met betrekking tot de convenanten die zijn gesloten. Nu is er een bedrag beschikbaar en dat kan ook beschikbaar komen voor de andere regio's. Ik kom straks nog terug op de motie waarin specifiek wordt gevraagd om dat bedrag alleen voor de desbetreffende regio's te reserveren.

De heer Van Raak vroeg of Nederland veiliger wordt door de positie die de commissaris van de Koningin in dit wetsvoorstel inneemt. Dat is natuurlijk een heel interessante vraag. Die zou je niet alleen moeten stellen voor deze functionaris, maar ook voor onszelf, en dan weet je nooit wat het antwoord is. De rol die de commissaris van de Koningin in dit wetsvoorstel krijgt zie ik als een verbetering. Die rol zou ik willen benoemen als oliemannetje en veiligheidsklep: hij is degene die het smeermiddel moet zijn als dat nodig is en hij is de veiligheidsklep die als het nodig is wordt ingeschakeld –

daar zijn veiligheidskleppen voor. Die rol heeft wat mij betreft toegevoegde waarde.

Wat betreft het "stapelen" van de WGR wekt de heer Van Raak de indruk dat wij in de wet vastleggen dat samenwerking verplicht is, maar dat is absoluut niet het geval. Samenwerking moet niet, maar kan. Dan is het zelfs nog zo dat de regio's vrij zijn om de vorm te kiezen waarin zij willen samenwerken. Een van de mogelijkheden daartoe is een gestapelde WGR-constructie. Die is optioneel, maar niet verplicht.

De heer Heemelaar had het over de GGD. Dit onderwerp ligt enigszins bezijden mijn portefeuille. Het is de verantwoordelijkheid van de minister van VWS om te beslissen op welke wijze hij wil komen tot een nog kleiner aantal GGD's dan wij nu in Nederland hebben.

Dit waren mijn algemene opmerkingen; ik kom nu op te moties. Ik ga allereerst in op de motie van de heer Schinkelshoek over de uitvoering van de adviezen uit het rapport "Met beeld en beleid" en over het formeel vastleggen van de positie van de regionale televisie als calamiteitenzender. Ik ben altijd erg genegen en geneigd om moties, door wie dan ook in de Kamer ingediend, positief te bejegenen, maar ik weet nog niet helemaal precies waar de positie van de regionale televisie als calamiteitenzender formeel zou moeten worden vastgelegd. Mijn voorstel is om de motie uit te leggen als een wens van de heer Schinkelshoek – waarvan wij moeten bezien hoe de Kamer erover stemt – dat de regionale televisie de door hem voorgestelde positie krijgt en dat wij zullen bezien hoe wij dat zouden kunnen regelen. Laten wij afspreken dat ik samen met de minister van OCW met een notitie kom naar aanleiding van de stand van zaken rond de uitvoering van het rapport-Koetje en dat wij het punt van de regionale televisie daarin zullen meenemen.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Dat is een uitleg waar ik mee uit de voeten kan, mits we onder het "hoe" met name verstaan dat die zo zou worden uitgevoerd. Met andere woorden: de vorm mag de minister zelf bepalen, maar het moet wel helder zijn dat de regionale televisie een plek krijgt. Dat is de kern van de motie.

Minister **Ter Horst**: Ja, maar het is niet helemaal duidelijk waar die plek dan in is. Iedereen is er wel van overtuigd dat dit is gebeurd waar een regeling is getroffen ten aanzien van de regionale omroep, namelijk radio. Wat de heer Schinkelshoek wil, is ook televisie. Dat is vooral een financiële kwestie. Ik heb geen bezwaar tegen deze motie. Ik zal haar uitvoeren. Laten wij afspreken dat wij in de reactie zullen ingaan op het punt van het formeel vastleggen van de positie van de regionale televisie als calamiteitenzender. Wij zullen bezien op welke wijze dat vast te leggen is. Alleen moeten wij dan wel weten wat daarvan de consequenties zijn.

Dan kom ik op de motie van de heer Brinkman op stuk nr. 21. Het was overigens geen opzet dat ik de punten van de heer Brinkman niet heb aangeraakt. Het was meer zo dat ik mijn antwoord themagewijs had opgezet en dat zijn inbreng – dat blijkt ook uit de moties – zo ver van het wetsvoorstel en daarmee ook van de opvattingen van het kabinet af stond, dat het niet goed mogelijk was om een verbinding te leggen tussen zijn inbreng en dit wetsvoorstel. Op wat de heer Brinkman zei over het democratische gat ben ik naar aanleiding van de vragen van

Ter Horst

anderen al uitgebreid ingegaan. In zijn motie stelt hij voor om de hoofdcommissaris van politie en de regiobestuurder te laten kiezen door middel van directe verkiezingen. Het zal de Kamer duidelijk zijn dat het kabinet daar niet voor kiest. Dat geldt ook voor de keuze om tot vijf veiligheidsregio's te komen. Wij denken dat dit te veel van het goede is. Daarom moet ik de aanneming van de motie-Brinkman ontraden.

Dan kom ik op de motie van de heer Van Raak op stuk nr. 23 over de aanbesteding van de ambulancezorg. Zoals ik in eerste termijn al heb gezegd, moet ik de aanneming van deze motie ontraden. Het debat over de aanbesteding van de ambulancezorg hoort niet hier thuis, maar in de overleggen van de Kamer met de minister van VWS. Voor ons is naar mijn mening de vraag van belang hoe wij, uitgaande van de Wet op de ambulancezorg, op de beste manier de samenwerking tussen politie, brandweer en ambulancezorg kunnen realiseren. Ik zie nu juist – dat heb ik u ook proberen uit te leggen – in het feit dat er aanbesteed moet worden de mogelijkheid om ambulancezorg een integraal onderdeel te laten worden niet alleen van de meldkamer, maar überhaupt van de rampenbestrijding waarover wij hier spreken. Ik kom straks nog even terug op de motie waar het gaat over het verschil tussen de geïsoleerde meldkamer en de geïntegreerde meldkamer.

In zijn motie op stuk nr. 24 verzoekt de heer Anker de regering om de inspanningen van regio's, waarin de kwaliteitseisen met minder vergaande vormen worden bereikt, alsnog te honoreren, zodat recht wordt gedaan aan de investeringen van de regio's. Ik moet de aanneming van deze motie echt ontraden. Ik vind dat wij als medewetgevers geen Sinterklaas zijn. Het kan niet zo zijn dat waar in de wet staat wat anderen moeten doen, die anderen geld krijgen op het moment dat zij doen wat zij moeten doen. Dat vind ik dus echt niet kunnen. Wat wij wel doen – dat was ook de regeling van de convenanten – is dat wij, en dat is een gebruikelijke methode, door het geven van stimuleringsgeld ervoor zorgen dat regio's in de gewenste richting werken, met een tempo dat wij graag willen. De regio's die via de convenanten geld hebben gekregen, hebben dat ook niet gekregen omdat zij iets gerealiseerd hebben. Heel veel hebben het nog helemaal niet gerealiseerd. Zij hebben dat geld gekregen om ervoor te zorgen dat zij het zo snel mogelijk kunnen doen. Dat is van een heel andere aard en orde dan het geven van geld aan de regio's – ik heb scherp zitten luisteren – die door een andere vorm van samenwerking tot een betere rampenbestrijding zijn gekomen. Ik wil dat echt niet en ik ontraad de Kamer die systematiek. Ik vind dat wij zorgvuldig moeten omgaan met belastinggeld. Ik heb alle bereidheid om te kijken naar de knelpunten die er in de verschillende regio's zijn. Ik zal daarbij de regio's op eenzelfde wijze behandelen, maar ik zeg u toe dat ik met een extra oog zal kijken naar de regio's die, omdat zij geen convenant hebben afgesloten, geen geld hebben gekregen. De toedeling van geld is niet een cadeau omdat je hebt gedaan wat er in de wet komt te staan. Geld wordt toegedeeld omdat je je inspannt om een bepaald resultaat te bereiken.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik waag er alleen een interruptie aan omdat dit een langdurig meningsverschil is en omdat ik van mening ben dat ik het debat recht moet doen. Ik wil mijn kant van het verhaal nog een keer voor het voetlicht brengen. Het is een feit dat een aantal

van deze regio's wel degelijk hebben geïnvesteerd om tot een bepaald niveau te komen. Zij gingen ervan uit dat daar een tegemoetkoming van het Rijk tegenover stond, namelijk de convenantsgelden. Omdat zij het net niet helemaal hebben gedaan zoals het zou moeten, krijgen zij die gelden niet. Omdat zij wel degelijk hebben geïnvesteerd, hebben zij nu een financieel probleem. Daarom is mijn fractie en hopelijk ook andere fracties van mening dat die mensen recht moet worden gedaan. Zij hebben geïnvesteerd, maar misschien niet helemaal naar het idee van de minister. Zij behalen echter wel de vereiste kwaliteit en dat moet worden gehonoreerd.

Minister **Ter Horst**: Wij voeren deze discussie al tweeënhalf jaar. Zoals de heer Anker het nu verwoordt, heb ik er gek genoeg geen bezwaar tegen. Nu zegt hij dat er regio's zijn die financiële problemen hebben en dat valt onder de categorie financieel knelpunt. Als regio's inderdaad maatregelen hebben getroffen om tot een goede rampenbestrijding en crisisbeheersing te komen en daardoor in financiële problemen zijn gekomen, is dat inderdaad een knelpunt. Zij kunnen bij mij een beroep doen op 3,5 mln. Als het echter gaat om regio's waar zich dat knelpunt niet voordoet, dan ga ik ze niet geld geven omdat zij hebben gedaan wat in de wet staat.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik kan nog even kijken of ik dit op een goede manier in een motie kan opnemen.

Minister **Ter Horst**: Wie weet komen wij uiteindelijk toch nog tot elkaar.

De **voorzitter**: In het kader van het reflectieproces wil ik graag iets toevoegen. Als een minister iets heeft toegezegd, geldt die toezegging wellicht in plaats van een motie. Is dat een idee?

De heer **Anker** (ChristenUnie): In een gesprek zijn er altijd twee die spreken. Misschien dat de Kamer in dit geval heel graag iets wil uitspreken. Ik ben mij daar absoluut van bewust.

Minister **Ter Horst**: Vooralsnog ontraad ik de voorliggende motie om de reden die ik heb aangegeven.

Vervolgens is er een motie ingediend door mevrouw Timmer en de heer Van Raak. In de motie wordt de minister van BZK verzocht om samen met de minister van VWS te komen met voorstellen voor een concept voor een geïntegreerde meldkamer. Ik heb de Kamer altijd gezegd dat ik een groot voorstander ben van een geïntegreerde meldkamer. Ik heb in eerste termijn aangegeven dat dit makkelijker gezegd dan gedaan is. Er zitten reële aspecten in en ik heb geen bezwaar tegen deze motie. Uiteraard zal ik met mijn collega van VWS van gedachten wisselen en wij zullen kijken hoe wij aan de wens van de Kamer tegemoet kunnen komen.

Dat waren de moties. Ik hoop dat iemand heeft meegeteld en dat het zo klopt.

De **voorzitter**: Ik herinner u aan de motie van de heer Heemelaar.

Minister **Ter Horst**: Sorry, dat was de laatste en die is op een ander plekje terechtgekomen. In zijn motie verzoekt de heer Heemelaar de regering om deze goede praktijk-

Ter Horst

voorbeelden en eventueel daarop gebaseerde adviezen aan de gemeenteraden naar de Kamer te sturen en deze te betrekken in de toegezegde evaluatie van de Wet op de veiligheidsregio's. Mijn probleem met deze motie is dat ik de overwegingen niet kan delen. De heer Heemelaar zegt dat het feit dat de korpsbeheerder van de veiligheidsregio als voorzitter van het bestuur is aangewezen, kan leiden tot een sterke centralisering van de bevoegdheden van de korpsbeheerder ten koste van de democratische controle en beleidsbevoegdheid van de gemeenteraden. Ik bestrijd dat dit het geval is. Het enige wat wij hebben geregeld, is dat er in geval van een ramp en crisis iemand is die het bevel voert. Dat gaat niet ten koste van het democratische controlemechanisme. Tegen het dictum van de motie, waarin wordt verzocht om goede praktijkvoorbeelden aan de Kamer te zenden, heb ik geen bezwaar.

Dat waren de moties. Ik kom nu op de amendementen. Er zijn nogal wat opmerkingen gemaakt en ik maak van de mogelijkheid gebruik daar iets over te zeggen.

Het amendement op stuk nr. 13 is door mij overgenomen en dat is geen probleem. De heer Van Raak heeft zijn bedoeling nog even gespecificeerd en daar heb ik geen bezwaar tegen.

Ik kom op de amendementen op stuk nrs. 14 en 19 van de heren Van Raak en Anker. De heer Van Raak heeft zijn amendement iets veranderd, maar er blijft staan dat het bestuur van de veiligheidsregio's de brandweervrijwilligers of een vertegenwoordiger daarvan betreft bij besluitvorming die hen raakt. Je kunt je afvragen waarom ik mij tegen zo'n zin verzet. Ik heb twee mogelijkheden. Ik kan zeggen dat er helemaal niets in die zin staat. Ik kan daarom zeggen: de heer Van Raak gaat zijn gang maar. Ik kan ook zeggen: luister nu eens even goed, het amendement is het sterkste instrument van de Kamer. Met dit amendement wil de Kamer in de wet vastleggen dat een bestuur de brandweervrijwilligers moet betrekken bij de besluitvorming. In de Wet op de ondernemingsraden is opgenomen dat de werkgever verplicht is om te overleggen met werknemers en medewerkers over dingen die hen aangaan. Als dit amendement wordt aangenomen, zou een bestuur kunnen zeggen dat de Wet op de ondernemingsraden kennelijk helemaal niet van toepassing is. Dat wil de heer Van Raak niet. Als hij dat niet wil, is het zinnetje in het amendement een zinnetje dat helemaal nergens op slaat. Het is echt overbodig. Het spijt mij ontzettend, maar ik moet het aannemen van dit amendement blijven ontraden. De Wet op de ondernemingsraden biedt voldoende instrumenten om ervoor te zorgen dat vrijwilligers worden betrokken. Vrijwilligers zijn, hoe je het ook wendt of keert, gewone werknemers. Op grond van de Wet op de ondernemingsraden is er normaal overleg tussen werkgever en werknemer.

De heer **Van Raak** (SP): Ik weet niet of wij hier uitkomen. Als ik het nog meer verzwak, staat er werkelijk niets meer. Ik wil iets doen voor de vrijwilligers. Ik wil dat zij worden betrokken bij de zaken die hen betreffen. Als dat kan via de Wet op de ondernemingsraden, vind ik dat goed, maar volgens mij kan dat niet omdat vrijwilligers geen werknemers zijn maar vrijwilligers. Daarom wil ik dit voor de vrijwilligers regelen in de wet, zodat het voor de besturen van de veiligheidsregio's helder is, zodat het voor de brandweervrijwilligers helder is en zodat het

voor hun vertegenwoordigers helder is. Wij maken wetten voor de helderheid.

Minister **Ter Horst**: Mijnheer Van Raak, ik zeg u dat de brandweervrijwilligers een zodanige positie innemen dat zij gewoon onder de Wet op de ondernemingsraden vallen. Er is dus geen enkele reden om voor de brandweervrijwilligers iets apart te regelen. Ik heb al duidelijk gezegd dat ik de VNG zal bewegen om de vakvereniging als gesprekspartner bij het overleg te accepteren. De bonden doen het normale overleg met de werkgevers, nog los van de ondernemingsraad. De bestaande bonden kunnen dat doen. Als de vakvereniging twee jaar lang volledige rechtspersoonlijkheid heeft, representativiteit heeft onder betalende leden en als de doelgroep substantieel deel uitmaakt van de totale populatie, dan voldoet zij aan de eisen die de SER stelt. Op dat moment kan de vakvereniging gewoon zelfstandig aan het overleg deelnemen. Er is dus voorzien in alle modaliteiten die wij kunnen bedenken.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Zegt de minister nu in gewoon rond Nederlands dat dit een open deur is?

Minister **Ter Horst**: Ik vind het jammer dat door de indiening van het amendement de suggestie wordt gewekt dat de positie van vrijwilligers niet goed is geregeld. Die positie is namelijk wél goed geregeld. Daarom vind ik het jammer dat dit amendement is ingediend. De geachte afgevaardigden zeggen dat zij iets voor de vrijwilligers willen doen. Zij weten dat ik hierin op dezelfde manier sta. Wij moeten niet de suggestie wekken dat het nu niet goed is geregeld voor de vrijwilligers.

De heer **Van Raak** (SP): Minister, wij werken de hele dag al heel goed samen ...

Minister **Ter Horst**: Wat zal er nu volgen?

De **voorzitter**: Dat weet je nooit bij de heer Van Raak.

De heer **Van Raak** (SP): Volgens mij willen de minister en ik hetzelfde. De formulering die de minister nu gebruikt, is de meest heldere tot nu toe. Dit is tot nu toe de meest heldere manier waarop zij heeft uitgelegd dat brandweervrijwilligers binnen de veiligheidsregio's betrokken moeten worden bij zaken die hen betreffen. Het maakt mij niet uit of dat linksom of rechtsom gebeurt, of via een U-bocht of een Y-constructie; als het maar gebeurt. De minister zegt dat het gaat gebeuren. Ik ga haar vertrouwen en ik ga het amendement intrekken. Er staat echter in de verte nog wel een heel klein stokje. Die stok blijft in beeld.

Minister **Ter Horst**: Ik zoek naar die stok, maar vind die niet.

De heer **Van Raak** (SP): Ik houd in de gaten of de minister gaat doen wat zij allemaal belooft. Ik geef haar zo veel vertrouwen dat ik mijn amendement intrek. Ik zeg haar: doe het goede.

Minister **Ter Horst**: U houdt het in de gaten. Ik begrijp dat u zelf de stok bent.

Ter Horst

De **voorzitter**: Het amendement-Van Raak (stuk nr. 14) is ingetrokken.

Minister **Ter Horst**: Ik dank de heer Van Raak voor zijn blijk van vertrouwen. Zo werkt het als iemand je zijn blijk van vertrouwen geeft: je mag dat niet beschamen. Misschien ga ik mij met nog meer aandacht dan ik van plan was met dit onderwerp bezighouden.

De heer **Anker** (ChristenUnie): In het kielzog van het amendement van de heer Van Raak volgde een amendement van onze hand. Dit amendement is al wat voorzichtiger gesteld en ook wat breder. De heer Van Raak heeft alleen gesproken over de brandweer-vrijwilligers. Ik heb telkens expliciet ook andere vrijwilligersgroepen erbij willen betrekken, zoals de vrijwillige politie. Geldt daar hetzelfde voor?

Minister **Ter Horst**: Ja.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Als dat nu ook in het verslag staat, zie ik mij genoodzaakt mijn amendement in te trekken en het onderwerp onder de bijzondere belangstelling van de minister te houden.

De **voorzitter**: Dit betreft het amendement op stuk nr. 19?

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ja.

De **voorzitter**: Het amendement-Anker (stuk nr. 19) is ingetrokken.

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Ik kom vervolgens bij het amendement van de heer Anker op stuk nr. 16. Misschien begint de indruk te ontstaan dat ik niet geneigd ben om amendementen van de Kamer over te nemen. Dit amendement betreft een driejaarlijkse kostenevaluatie en visitatiecommissies. Ik vind dat wij de last te veel bij de veiligheidsregio's leggen. Ik bereid – ik heb dit in eerste termijn ook tegen de heer Anker gezegd – om in lijn met zijn amendement de inspectie gegevens te laten verzamelen opdat wij een vergelijking kunnen maken. Echter, waar wij juist proberen om de administratieve lasten voor lagere overheden te verminderen, ben ik er geen voorstander van om bij wet een dusdanige administratieve last aan de veiligheidsregio's op te leggen. Ik bied de heer Anker aan om de gewenste cijfers te verzamelen en de Kamer hierover te informeren.

De **voorzitter**: Minister, u gebruikt de term "overnemen" bij amendementen als u bedoelt dat u ze ziet als ondersteuning van beleid.

Minister **Ter Horst**: Neem mij niet kwalijk.

De **voorzitter**: Anders krijgen wij een heel gedoe met het overnemen van amendementen en moet ik van alles regelen; dat willen wij geen van allen.

Minister **Ter Horst**: Ik zie het dus als ondersteuning van beleid. Dit amendement overigens niet, voor de duidelijkheid.

De **voorzitter**: Nee, het ging om het vorige amendement.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik deel de opmerking die minister heeft gemaakt, vandaar dat ik mijn fractie zal voorleggen om tegen dit amendement te stemmen. Ik begrijp echter wel waarom de collega's dit amendement hebben ingediend. De minister heeft namelijk tot twee keer toe in de nota naar aanleiding van het verslag aangegeven niet te willen evalueren. Dat heeft zij nu wel toegezegd, namelijk een evaluatie na vier jaar. Dat was eigenlijk de achterliggende gedachte van het amendement. Misschien kunnen de indieners hun amendement in een motie gieten. Dit kan nog voor morgen wanneer wij gaan stemmen. Ook ik ben van mening dat je dit niet bij wet moet regelen. Bij wijze van motie kun je een minister wel een bepaalde richting op duwen. Ik geef dit mijn collega's maar even mee.

De **voorzitter**: Zelf ben ik niet blij met uw voorstel, want dat veronderstelt een heropening. Wij hebben immers de tweede termijn waarin moties kunnen worden ingediend al achter de rug. Misschien is de duidelijke toezegging van de minister ook voldoende.

Minister **Ter Horst**: Ik heb al aangegeven dat ik geen bezwaar heb tegen het amendement op stuk nr. 17 van de heer Anker. Hetzelfde geldt voor het amendement op stuk nr. 20 van mevrouw Kuiken.

Dan heeft de CDA-fractie nog een amendement ingediend over de voorhangprocedures. Ik geloof niet dat wij van mening verschillen. Ik wil de indieners vragen om alleen ten aanzien van nieuwe regelgeving een voorhangprocedure te vragen. Het betreft dan eisen aan rampenbestrijding en crisisbeheersing, eisen aan basisbrandweezorg, eisen aan bestrijding ongevallen met gevaarlijke stoffen en eisen aan afspraken geneeskundige hulpverlening. Deze onderwerpen worden geregeld in het besluit veiligheidsregio's. Ik wil de Kamer toezeggen dat ik het besluit veiligheidsregio's, dat momenteel in voorbereiding is, voorleg aan de Kamer, het liefst door middel van een eenmalige voorhang. Dat betekent dat alle onderwerpen die ik zo-even heb genoemd hierin voorkomen. Nu gaat de heer Schinkelshoek zeggen dat hij ook een voorhangprocedure wil voor eventuele samenvoeging van veiligheidsregio's.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): Ja.

Minister **Ter Horst**: Daar heb ik geen bezwaar tegen. Wat dit voor het amendement betekent mag de voorzitter zeggen.

De **voorzitter**: Dat beslissen de leden zelf.

De heer **Schinkelshoek** (CDA): De minister sprak zo snel dat ik een en ander even goed op mij wil laten inwerken. Ik heb goed gehoord wat zij gezegd heeft. Ik overleg even met mijn mede-indieners.

Minister **Ter Horst**: Ik kom hiermee aan mijn laatste opmerking en dat is ongetwijfeld de allerbelangrijkste. Ik heb gezegd dat wij de afkorting GHOR voluit zullen schrijven. Dit hoeft niet via een nota van wijziging te geschieden, maar is mogelijk via de zogenaamde aanpassingswet.

Ik dank de Kamerleden zeer voor hun constructieve bijdrage. Ik zie met vertrouwen naar de stemmingen uit.

Ter Horst

De heer **Heemelaar** (GroenLinks): Ik heb nog even naar mijn motie op stuk nr. 26 gekeken en ik heb een kleine wijziging waarop ik graag de reactie van de minister wil. In de derde overweging heb ik een taalkundige wijziging aangebracht. Ik heb daarin de woorden "die" en "kan gaan" toegevoegd, zodat de tekst nu luidt: "overwegende dat dit kan leiden tot een sterke centralisering van bevoegdheden van de korpsbeheerder die ten koste kan gaan van de democratische controle en beleidsbevoegdheden van gemeenteraden in de veiligheidsregio".

De **voorzitter**: Verandert hiermee het oordeel van de minister?

Minister **Ter Horst**: Door deze wijziging is de motie verbeterd en ik heb al gezegd dat ik gezien het dictum geen bezwaar heb tegen de motie.

De **voorzitter**: Mijnheer Heemelaar, wij zien uw gewijzigde motie tegemoet. Ik dank de minister voor haar antwoorden.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: De motie Heemelaar (31117, nr. 26) is in die zin gewijzigd dat zij thans luidt:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Wet veiligheidsregio's voorziet in een versterking van de rol van de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio;

overwegende dat de korpsbeheerder van een veiligheidsregio als voorzitter van het bestuur is aangewezen;

overwegende dat dit kan leiden tot een sterke centralisering van bevoegdheden van de korpsbeheerder die ten koste kan gaan van de democratische controle- en beleidsbevoegdheden van gemeenteraden in de veiligheidsregio;

overwegende dat de minister heeft toegezegd om in dit verband goede praktijkvoorbeelden te verzamelen;

verzoekt de regering om deze goede praktijkvoorbeelden en eventuele daarop gebaseerde adviezen aan gemeenteraden naar de Kamer te sturen en deze te betrekken in de toegezegde evaluatie van de Wet veiligheidsregio's,

en gaat over tot de orde van de dag.

Naar mij blijkt, wordt de indiening van deze gewijzigde motie voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 27 (31117).

Naar ik aanneem, zullen de stemmingen over het wetsvoorstel, de moties en de amendementen morgen plaatsvinden.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het verslag van een algemeen overleg met de minister van Verkeer en Waterstaat en de minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening over een basisnet voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (30373, nr. 32).**

De **voorzitter**: Ik heet de minister van harte welkom. Ik geef als eerste het woord aan mevrouw Van Gent en ik wijs erop dat wij vandaag het kerstregime hanteren. Dat betekent alleen het voordragen van de moties zonder nadere versierselen.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Dat wist ik niet. Wanneer is dat afgesproken?

De **voorzitter**: Dat is gisteren bij de regeling van werkzaamheden aangekondigd.

De heer **Van der Ham** (D66): Voorzitter. Met alle respect, dit is geen VAO. Dit is een debat.

De **voorzitter**: Ik heb voor mij staan dat dit een VAO is.

De heer **Van der Ham** (D66): Excuses, ik dacht dat wij al bij de kilometerheffing waren.

De **voorzitter**: U zit in het verkeerde programma.

De heer **Van der Ham** (D66): Mooie ketting hebt u overigens.

De **voorzitter**: Mooie ketting hè?
Het woord is aan mevrouw Van Gent.

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Ik sta hier namens mijn collega Kees Vendrik. Ik had natuurlijk een vlammend betoog voorbereid, maar dat kan ik niet houden vanwege het kerstregime. Dan zal ik nu maar proberen mijn motie vlammend voor te dragen. Ik doe mijn best, voorzitter.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat het warme BLEVE-vrij samenstellen van treinen een substantiële bijdrage kan leveren aan het verminderen van de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, met name langs de Brabantroute;

constaterende dat de minister van Verkeer en Waterstaat in gesprek is met het bedrijfsleven om zo veel mogelijk goederentreinen die over het Nederlandse spoor rijden warme BLEVE-vrij samen te stellen;

constaterende dat in het recentelijk met DSM afgesloten